

Sygnatura akt VI Ka 546/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 grudnia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Trzeja-Wagner (spr.)

Sędziowie Marcin Schoenborn

Krzysztof Ficek

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Joanny Szlosar

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2020 r.

sprawy **A. C.**, ur. (...) w miejscowości S.

syna J. i M.,

oskarżonego z art. 271§1 i 3 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 stycznia 2020 r. sygnatura akt IX K 1012/18

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 546/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt IX K 1012/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1	<p>obraza przepisów postępowania art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w zakresie oceny dowodu z zeznań świadka W. M. oraz H. F. i poczynienie w oparciu o te dowody ustalenia, że W. M. nie została przebadana przez oskarżonego osobiście w dacie wystawienia przez oskarżonego orzeczenia lekarskiego nr (...), które to ustalenie faktyczne pozostaje w sprzeczności z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dowodu z zeznań świadka W. M. i H. F., które to zeznania Sąd I instancji uznał za wiarygodne oraz dowodu z wyjaśnień oskarżonego, którym to Sąd I instancji błędnie odmówił wiarygodności, pomimo iż wyjaśnienia w części odnoszącej się do przebadania W. M. osobiście przez oskarżonego są zgodne z pozostałym ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
W odniesieniu do zarzutu dotyczącego naruszenia art. 410 k.p.k. wskazać należy, że naruszenie treści tego przepisu następuje		

poprzez oparcie wyroku na okolicznościach nieujawnionych w toku rozprawy głównej, bądź też przez pominięcie przy wyrokowaniu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności tak korzystnych, jak i niekorzystnych dla oskarżonego (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2004 r., sygn. IV KK 102/04, LEX nr 126693). Nie stanowi zaś naruszenia przepisu art. 410 k.p.k. dokonanie takiej czy innej oceny dowodu przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2002 r., sygn. V KKN 34/01, LEX nr 53912).

Dla skuteczności zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. konieczne jest wykazanie przez skarżącego jakich konkretnie uchybień w procesie oceny poszczególnych dowodów dopuścił się Sąd meriti. Omawiany zarzut nie może bowiem sprowadzać się tylko do tego, że autor apelacji zakwestionuje sposób oceny określonych dowodów tylko dlatego, że wynik tej oceny nie jest korzystny dla strony skarżącej. Zdaniem Sądu odwoławczego obrońca oskarżonego kwestionując sposób i wynik oceny wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków wymienionych w apelacji nie wykazał zarówno w treści zarzutu jak również w uzasadnieniu swojego pisma, że dokonana przez Sąd meriti ocena wymienionych dowodów zawiera błędy natury logicznej lub faktycznej, nie respektuje zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego a skoro tak to brak jest podstaw do uwzględnienia tego rodzaju zarzutu.

Sporządzone przez Sąd I instancji uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest dalekie od doskonałości, występują istotne niedostatki w

sferze ocen wyprowadzonych z zebranego materiału dowodowego, w tym odnoszących się do strony podmiotowej. Ale równocześnie zaznaczyć wypada, że mimo tych wyraźnych mankamentów, instancyjna kontrola zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia jest w sprawie możliwa. Wszak owa kontrola odbywa się nie tylko na podstawie analizy motywów pisemnych sądu orzekającego w pierwszej instancji lecz, przede wszystkim, jej bazę stanowi wgląd w materiał dowodowy zebrany i ujawniony w toku postępowania, a ten w realiach niniejszej sprawy jest wprawdzie nieuporządkowany, ale nie jest aż nadto skomplikowany i ma w istocie rzeczy jednoznaczną wymowę.

Zaakcentować więc wypada, że zrekonstruowane przez Sąd I instancji fakty, które spotkały się z tak krytyczną oceną skarżącego obrońcy, jawią się jako prawidłowe. Sąd Rejonowy wskazał, że podstawą ustalenia faktów były częściowo zeznania W. M. z postępowania przygotowawczego oraz częściowo zeznania H. F.. W. M. będąc przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego w dniu 2.02.2015 r. zeznała, że badania lekarskie miały być przeprowadzone po części kursu tj. po teorii, w siedzibie szkoły, gdzie miał przyjechać lekarz. W czasie gdy miały odbyć się badania świadek zaplanowała pobyt na rekonwalescencji w Niemczech. W związku z tym zapytała H. F. czy badania muszą odbyć się z jej udziałem. H. F. odpowiedział, że załatwi to z lekarzem. Po okazaniu jej dokumentu w postaci orzeczenia lekarskiego W. M. zeznała, że nie jest w stanie ustosunkować się do jego treści bowiem lekarz wystawił je bez

jej obecności, a nazwisko lekarza nic jej nie mówi, nie zna tego lekarza i nigdy go nie widziała. Relacje te korespondują z zeznaniami H. F. złożonymi w toku postępowania przygotowawczego. Na rozprawie, która odbyła się w dniu 6.11.2019 r. W. M. powołując się na niepamięć zeznała, iż była z H. F. w czerwonym budynku w G., w którym był lekarz przeprowadzający badania, jednakże nie była pewna czy tym lekarzem był A. C.. Jednocześnie odczytano jej zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego i podtrzymała je w całości. Świadek H. F. był przesłuchiwany na rozprawie w dniu 14.01.2020 r. i również zeznał, iż podwiózł W. M. do szpitala (...) w G. na badania, które przeprowadził lekarz A. C.. Po odczytaniu zeznań z postępowania przygotowawczego podtrzymał je stwierdzając, iż w owym czasie pani M. miała wizyty u wielu lekarzy i mogła nie kojarzyć lekarza do którego ją zawiózł. Z tych relacji wynika, że zeznania złożone przez W. M. i H. F. na etapie postępowania przygotowawczego różnią się od tych które złożyli przed Sądem. Ustalenia faktyczne zasadnie zostały poczynione w oparciu o zeznania tych świadków złożone w toku postępowania przygotowawczego bowiem są one bliższe zdarzeniu, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Natomiast wprowadzenie nowych informacji w postaci przyjazdu do G. i przeprowadzenia badań przez A. C. jest informacją nową, którą świadkowie nie podawali wcześniej i wynika, że uzgodnioną pomiędzy świadkami celem uchronienia oskarżonego od odpowiedzialności karnej. Zasadnie zatem w tej części, czyli w tych fragmentach, które nie przystawały do relacji z postępowania przygotowawczego

nie dano wiary tym świadkom. Nie do przyjęcia pozostawał wariant, że W. M. i H. F. po upływie 10 lat przypomnieli sobie, że byli w G. w czerwonym budynku i tam oskarżony przeprowadził badania. Pięć lat wcześniej gdy byli przesłuchiwani w toku postępowania przygotowawczego nie pamiętali o tym. W pisemnym uzasadnieniu Sąd Rejonowy wprowadził w części formularza gdzie należało wskazać dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów szczegółowo nie odniósł się do tych fragmentów zeznań świadków W. M. i H. F., jednakże wskazał, że ustalenia faktyczne poczynił na podstawie zeznań tych świadków z postępowania przygotowawczego. Wnioski wyprowadzone z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie uchybiają ani regułom logicznego rozumowania, ani wskazaniom wiedzy, czy też zasadom doświadczenia życiowego. Kontrola odwoławcza wbrew stawianym zarzutom nie wykazała, by Sąd dopuścił się naruszenia przepisu prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne są poprawne i mają oparcie w zebranych i powołanych przez Sąd dowodach. Przypomnieć w tym miejscu należy utrwalony zarówno w doktrynie, jak i judykaturze pogląd, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy głównej mogą być skutecznie zakwestionowane tylko wtedy, gdyby zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiadała prawidłowości logicznego rozumowania.

Sąd meriti był w pełni uprawniony do uznania za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego i zdyskredytowania opartej na nich linii obrony.	
Wniosek	
uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Obrońca oskarżonego nie podał żadnych uzasadnionych powodów mogących doprowadzić do podważenia prawidłowości zaskarżonego wyroku, a w konsekwencji przemawiających za uniewinnieniem od popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu.	

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1wyrok utrzymany w mocy w całości	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Zarzut apelacyjny okazał się niezasadny z przyczyn wskazanych wyżej i z tego powodu nie mógł być uwzględniony. Zaskarżony wyrok jest prawidłowy zarówno w zakresie ustaleń faktycznych i oceny prawnej zachowania oskarżonego, jak i w zakresie rodzaju i wysokości orzeczonej kary, a także rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania. Wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości. Wysokość jednej stawki dziennej grzywny nie przekracza finansowych i majątkowych możliwości oskarżonego.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 2	Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł i wymierzono mu opłatę za II instancję w kwocie 320 zł. Zasadą wynikającą z art. 636 § 1 k.p.k. jest, że w przypadku nieuwzględnienia środka odwoławczego koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi ten, kto wniósł tenże środek. W przypadku nieuwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego działającego na korzyść oskarżonego będzie nim ten ostatni. Sąd Okręgowy nie doszukał się podstaw do zwolnienia oskarżonego choćby w części od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego. Stąd został obciążony wydatkami poniesionymi przez Skarb Państw w tej fazie procesu zamykającymi się 20 złotowym ryczałtem za doręczenie wezwań i innych pism oraz opłatą za II instancję w wysokości należnej od wymierzonej mu kary grzywny (10% jej wysokości zgodnie z art. 8 w zw. z art.

3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych)

1PODPIS

ZAŁĄCZNIKI

do uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 15 grudnia 2020 r.,

sygn. akt VI Ka 546/20

o.1Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie winy za przestępstwo z art. 271 § 3 k.k.		
o.11.3.1.Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść #na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
o.11.3.2.Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art.438 pkt 1 k.p.k.– obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k.– błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k.– rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art.439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana